

Такъвизи мысли са развивахъ въ ума на Египтянина когато той влѣзваше въ града и са отбы въ малкия но изящный храмъ на Изиды (а).

Храмътъ бѣше новосъзданъ, защото ветийтъ са бѣ съборилъ предъ петнайсетъ години отъ трусъ; туй бѣше въ почетъ у непостоянынть жители на Помпея, какъто быва въ почетъ и у насъ нѣкоя нова църкова или нѣкой новъ проповѣдникъ. Прочуты бѣхъ въ този градъ изреченіята на богынята, не толкъ за невразумителността на езика, колкото заради предказаніята. И макаръ че тѣ не бѣхъ испогрѣшителны, но съчинявахъ са слѣдъ едно здрѣло познаванье на чловѣческытъ работы а са приспособявахъ тѣй точно на обстоятелствата на просителитѣ, што са показвахъ доста противоположны къмъ тъмнотыта и неопредѣленността на изреченіята на други подобны храмове. Когато Арбакъ са приближи до рѣшетката която отдѣляше светото мѣсто, множество чловѣцы отъ сѣко съловіе, особенно търговцы, натяскахъ са и отъ почитаніе едвамъ смѣяхъ да подигнайтъ очи къмъ

(а) Служеніето на Изиды, введено въ Италия отъ Сулла, бѣ достигнало да стане общо, и особенно то бѣ въ мода у голѣмытъ госпожи. Свещеницитѣ на богынята давахъ обѣтъ за безбрачіе, по какъто другытъ езическы священници, са почитахъ общо за най-развратны. Хораций нарича езическытъ инюкны *sacrae fanae*. Отъ туй заключавамъ че тѣ были благонаклонны къмъ любовницытъ, и наистина скривалищата на онзи храмъ сѣ служали като вертепы на много тайны развраты. Една богата госпожа дала обѣтъ да препошува нѣколко ноцы за да пази жертвенника на богынята, туй было като благочестиво едно дѣло, но любовникътъ ѳ влѣзвалъ скрytoмъ въ храма. И освѣнь дѣто чловѣческытъ страсти намѣрвали удовлетвореніе въ канището на богынята и друга еще причина, лековѣріето уголѣмяваше чистото на прозелитытъ. Свещеницитѣ си присвоивали науката на магіята и на прозорливостъ-та. Мъжи и жени отъ сѣко съловіе търсяли свѣты у египетскытъ вѣшебницы и почитахъ изреченіята имъ. Волтеръ са постара твърдъ остроумно да докаже че Европейскытъ Цыгани сѣ останкы на древнитъ священници и диакониссы на Изиды. Во времето на Апулія светытъ тѣзи лицемѣры и лицемѣрки бѣхъ изгубили значеніето и уваженіето си, што са скитахъ като презрѣны просицы отъ едно мѣсто на друго и продавахъ прорицанія, гаданія и бику за болнытъ; Волтеръ еще ни напомя че Апулій поменува за чудовищната имъ способность въ кражба. Въ послѣдующытъ времена тѣ живѣяхъ отъ гаданіето на рацѣ и отъ странны нѣкои хора. Такъвизи край има, душа славныйтъ френецъ, древнята религія на Изиды и на Озириса, имената на които вдѣхвахъ почитаніе. Но въ эпохата на исторіята ми служеніето на Изиды бѣше на върха на сидата си, и по-богатытъ почитатели докарвахъ отъ Египетъ пѣкаква си таинственна вода за возліаніе предъ жертвенника на богынята. Като очертахъ храма на Изиды азъ введохъ и Ибиса, макаръ че тѣзи птица, какъто вѣрвахъ умираше вѣтъ отъ Египетъ; но за много причины, които за краткостъ изѣоставямъ, мыслѣмъ че Ибиса не бѣше рѣдко свленіе въ храмоветъ на Италия, ако тя и да не живѣеше много години и не несеше въ чужды климаты.